

Beslisnotitie vaccinatiebewijs

Opgesteld door ministerie van VWS (Programmadirectie COVID-19; vaccinatieteam)

Doel van het stuk: *Om een goed afgewogen Kabinetsstandpunt te vormen, vraagt het ministerie van VWS interdepartementale besluitvorming over een mogelijk gebruik van een vaccinatiebewijs in Nederland en in internationale context.*

In het onderstaande wordt de hoofdlijn van het kabinetsstandpunt toegelicht, en wordt het advies van de Gezondheidsraad, internationale ontwikkelingen en de stand van de wetenschap over transmissie besproken. Besloten wordt met een kort vooruitzicht naar uitwerking en met een planning. Dit stuk is al eerder interdepartementaal afgestemd, in het interdepartementaal overleg test- en vaccinatiebewijzen, in het DOC van 25 februari jl. en de ACC van 1 maart jl.

Beslispunt:

Gaat de ACC akkoord met de volgende hoofdlijn voor het Kabinetsstandpunt over vaccinatiebewijzen? Deze hoofdlijn zal na akkoord worden uitgeschreven in een uitgebreid hoofdstuk in de volgende voortgangsbrief aan de Kamer over de coronamaatregelen (welke 8 maart a.s. uit gaat).

Kabinetsstandpunt vaccinatiebewijs:

- Het kabinet hoort de signalen vanuit de samenleving en is daarom constant op zoek naar manieren om de samenleving te heropenen. De sociale, maatschappelijke en economische gevolgen van de coronamaatregelen wegen steeds zwaarder voor de mensen. Het kabinet heeft zich recent uitgesproken over de inzet van testbewijzen, wat een mogelijk eerste instrument is om de samenleving voorzichtig te kunnen heropenen.
- Sinds januari is Nederland begonnen met het vaccineren van de Nederlandse bevolking. Vaccineren is krachtig instrument, zowel ten aanzien van het beschermen tegen ziek worden als ten aanzien van het overdragen van het virus op anderen. Dat laatste is nog niet bewezen, maar de eerste geluiden zijn hoopgevend. Vaccinaties zijn onze troef om uit deze crisis te komen, en bieden daarom veel perspectief om de samenleving weer op een voorzichtige en gecontroleerde wijze open te kunnen stellen.
- Nu het vaccinatieprogramma op stoom is gekomen en steeds meer mensen worden gevaccineerd, is ook de discussie over inzet van vaccinatiebewijzen gestart. Eerder heeft het kabinet aangegeven, mede op basis van aangenomen moties van de leden Azarkan en Wilders, geen (in)directe vaccinatieplicht te willen opleggen. Dit standpunt deelt het kabinet nog steeds. De Gezondheidsraad (hierna GR) is gevraagd te adviseren over ethische en juridische dilemma's (advies ontvangen 4 februari jl.). Ook de Coronadenktank van de SER is om aandachtspunten ten aanzien van vaccinatiebewijzen gevraagd (verwacht begin maart).
- Bij de afwegingen over de vraag of een vaccinatiebewijs nu gerechtvaardigd ingezet kan worden, is sprake van drie (samenhangende) dilemma's:
 - o het (medische) dilemma dat enerzijds reflectie op het advies van de Gezondheidsraad met betrekking tot de vraag in hoeverre transmissie van het virus wordt beperkt na vaccineren, leidt tot (voorlopige) terughoudendheid, maar anderzijds de maatschappelijke en sociaaleconomische discussie rondom het heropenen van de maatschappij vraagt om voortvarendheid;
 - o het (ethische) dilemma dat vaccinatiebewijzen niet tot ongerechtvaardigde uitsluiting mogen leiden. Waarbij de GR argumenteert dat in deze fase lang nog niet iedereen zich heeft kunnen laten vaccineren en er bovendien mensen zullen zijn die zich ook niet willen laten vaccineren, maar dat vaccinatiebewijzen afhankelijk van de wijze waarop deze worden ingezet, tot uitsluiting van groepen (nog) niet-gevaccineerden kunnen leiden. De GR geeft daarbij aan dat om absolute uitsluiting te voorkomen, alternatieven van belang zijn, zoals een recente negatieve testuitslag of vervangende inspanningen en
 - o het uit beide bovenstaande dilemma's voortvloeiende dilemma dat ondanks nationale terughoudendheid het toch belangrijk is mee te gaan met de

internationale ontwikkelingen om Nederlandse burgers niet een vaccinatiebewijs te onthouden dat zij nodig kunnen (gaan) hebben om te reizen.

- Ondanks deze dilemma's wil het kabinet niet onnodig afwachten. Zeker ook gezien de internationale discussies. Zo heeft de Europese Commissie op 1 maart jl. bekend gemaakt in de maand maart te komen met een voorstel voor een internationaal inzetbaar vaccinatiepaspoort. Daarbij lijkt de insteek van de Europese Commissie niet enkel een vaccinatiebewijs in te zetten, maar een bewijs waarmee niet-besmettelijk zijn wordt aangetoond. Dit kan naast vaccinatiebewijzen, mogelijk ook een testbewijs of immuniteitsverklaring zijn. Hierover is Nederland in gesprek met de Commissie.
- Het kabinet stelt daarom voor om te bezien op welke manier vaccinatiebewijzen kunnen worden ingezet als één van de instrumenten om de samenleving te heropenen, zonder daar bij een (in)directe vaccinatieplicht te creëren. Dit gebeurt eerst door technische voorbereidingen te starten om een vaccinatiebewijs te ontwikkelen dat geschikt is voor internationaal reisverkeer, zodra dat bij de grens wordt gevraagd. De eerste stappen voor deze technische voorbereidingen zijn al gezet. Zodra duidelijk is dat vaccinatie significant bijdraagt aan reductie van virustransmissie, en de omvang van de groep mensen die is gevaccineerd aanzienlijk is, kan het instrument vaccinatiebewijs ook binnen Nederland mogelijk gebruikt worden als alternatief voor een recente negatieve testuitslag of voor de quarantaineverplichting. Deze uitwisselbaarheid is van belang zodat ook de grondrechten van mensen die vanuit levensovertuiging, geloof, medische of andere redenen geen, of nog geen, vaccinatie willen of kunnen nemen, worden gerespecteerd.
- Deze uitwisselbaarheid kan alvast worden voorbereid door in het wetsvoorstel dat in maart aan de Kamer wordt voorgelegd over testbewijzen op te nemen dat een bewijs van vaccinatie of een andere document waaruit blijkt dat men niet besmettelijk is (bijvoorbeeld een gezondheids- of immuniteitsverklaring als die beschikbaar komen) als alternatief kan gelden voor een negatief testbewijs in die gevallen waarvoor een verplichting geldt. Hiermee proberen we een (in)directe vaccinatieplicht te voorkomen. Op deze wijze kan hierin na besluitvorming snel voorzien worden.
- In de tussenliggende periode, dus voordat duidelijk is dat vaccinatie van invloed is op reductie van de virustransmissie en de groep gevaccineerde groot wordt, wordt er van uit gegaan dat wanneer bijvoorbeeld private partijen binnen Nederland of de overheid een vaccinatiebewijs zouden vragen ter behoeve van toegang tot een bepaalde voorziening, ook als het een alternatief voor een testuitslag betreft, dit op dit moment over het algemeen geen gerechtvaardigde inzet betreft. Dit omdat er vooralsnog geen bewezen bijdrage bestaat aan vermindering van de virustransmissie, zoals de Gezondheidsraad ook in haar advies beargumenteerd, maar ook de WHO en ECDC beargumenteren. Wanneer het advies van de Coronadenktank van de SER beschikbaar is, zal dit advies ook worden meegenomen in de overwegingen. Belangrijke vraag is op welke manier voorkomen kan worden dat private partijen ongerechtvaardigd een vaccinatiebewijs vragen. Te denken valt hierbij onder meer aan wetgeving, zelfregulering of andere vormen van bescherming. Daarnaast valt te overwegen formele vereisten te stellen zijn aan door private partijen te hanteren vaccinatiebewijzen. Dit aspect komt in een later fase terug.
- Uit de huidige data die in de wetenschap wordt gedeeld over de effectiviteit van vaccinaties op transmissie, kunnen voorzichtige eerste positieve effecten worden geconcludeerd. De resultaten van deze eerste onderzoeken zijn nog voorlopig (en nog niet peer-reviewed) en daarnaast ook niet helemaal toepasbaar in Nederland, omdat we in Nederland met verschillende vaccins met verschillende mate van effectiviteit te maken hebben, en omdat we in Nederland verschillende virusmutaties hebben. Vanwege de dynamische ontwikkelingen, laten de verdere ontwikkelingen zich slecht voorspellen. Het RIVM houdt echter de internationale ontwikkelingen nauw in de gaten, volgt hierin ook wat het WHO deelt, en koppelt dit terug aan VWS. Het RIVM hoopt echter wel over twee maanden voldoende duidelijkheid te hebben over transmissie na een vaccinatie.
- Tenslotte moet ook bekeken worden tot wanneer de inzet van een mogelijk vaccinatiebewijs i.r.t. het verloop van de pandemie noodzakelijk blijft. Vooralsnog lijkt het verstandig om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de doorlooptijd van de inzet van testbewijzen en de doorlooptijd van de routekaart. Echter zal de inzet van een vaccinatiebewijs in internationaal verband mogelijk langer nodig zijn, aangezien nog niet alle landen zijn gestart met een vaccinatieprogramma en daarmee langer bezig zullen zijn met het vaccineren van hun inwoners.

GR-advies

- Met het op gang komen van de vaccinatiecampagne is een discussie gestart over de inzet van vaccinatiebewijzen in Nederland, maar ook in internationale context.
- Het kabinet heeft benadrukt vaccinatie niet te willen verplichten en geen drang of dwang uit te willen oefenen. De TK heeft hiertoe ook enkele moties aangenomen, waaronder de motie Segers (Kamerstukken II 2020/21, 25 295, nr. 732) om een ethische bezinning door een gezaghebbend instituut op de dilemma's die de grootschalige vaccinatiestrategie van coronavaccins met zich mee brengt, voor zowel private partijen als de overheid.
- Op 18 december jl. is een 'adviesaanvraag ethisch kaders COVID-19 vaccinatie' neergelegd bij de GR.
- Op 4 februari jl. heeft het ministerie van VWS het advies ontvangen vanuit de GR.
- Het eerste deel van dit advies gaat de GR in op de interventieladder en het tweede deel van het advies gaat in op het gebruik van een mogelijk vaccinatiebewijs in Nederland.
- In hoofdstuk 3 van het advies legt de GR uit, aan de hand van de interventieladder, dat de overheid verschillende vormen van beleidsinterventies tot haar beschikking heeft, variërend van niets doen tot drang en dwang (balans vinden tussen collectieve gezondheidsbelang versus individuele rechten belangen). De GR geeft aan dat drang niet onaanvaardbaar is, maar rechtvaardiging vraagt. Nudging, overreding en advisering zijn geen drang.
- In hoofdstuk 4 het advies gaat de GR in op onder welke voorwaarden private partijen (als onderdeel van hun ondernemingsvrijheid) gebruik zouden kunnen maken van een vaccinatiebewijs. Daarbij wordt ook aan de overheid gevraagd hier toezicht op te houden, zodat vraag naar een vaccinatiebewijs gerechtvaardigd is.
- De GR heeft een juridisch/ethisch afwegingskader opgesteld, dat gelijk is voor zowel de overheid als private partijen. Aan dit kader moet worden voldaan om op een ethisch en juridisch verantwoorde manier een vaccinatiebewijs te vereisen t.b.v. toegang tot bepaalde plaatsen/voorzieningen. Hierbij neemt de GR een tweetal uitgangspunten:
 - o Wil het verplichten van vaccinatiebewijzen door overheid of private partijen verantwoord zijn, dan moet volgens de GR aan alle voorwaarden uit het afwegingskader voldaan worden.
 - o De GR vindt dat het aan de overheid is om te beoordelen of private partijen bij het waarborgen van hun economische belangen en hun zorgplicht binnen de (grond)wettelijke kaders blijven bij het inzetten van vaccinatiebewijzen. Hiervoor kan de overheid de voorwaarden van het afwegingskader gebruiken. Hierbij geeft de GR ook aan dat de overheid ervoor kan kiezen om via wetgeving te sturen dat private partijen zich houden aan de voorwaarden die gelden bij de inzet van een vaccinatiebewijs, maar bijvoorbeeld ook kan stimuleren dat brancheorganisaties zelf richtlijnen opstellen.
- Volgens de GR moet voldaan worden aan de volgende punten van het afwegingskader indien private partijen op een verantwoorde manier vaccinatiebewijzen willen inzetten.
 - o Vaccinatiebewijzen moeten effectief en noodzakelijk zijn voor het bereiken van de beoogde doelstelling;
 - De GR geeft aan dat een gerechtvaardigd doel (o.a.) kan zijn om te voldoen aan de zorgplicht: het beschermen van de gezondheid en rechten van anderen en economische belangen. Voldoet de inzet van het vaccinatiebewijs niet aan deze eisen, dan is volgens de commissie sprake van een ongerechtvaardigde inperking van de grondrechten.
 - o Vaccinatiebewijzen moeten proportioneel zijn en de minst ingrijpende maatregel om de beoogde doelstelling te bereiken;
 - Proportionaliteit betekent dat de voordelen die de maatregel oplevert voldoende opwegen tegen de inbreuk die de maatregel maakt op individuele (grond)rechten, vrijheden en belangen van mensen.
 - Verder moet de inzet van vaccinatiebewijzen voldoen aan de voorwaarde van subsidiariteit. Dit wil zeggen dat er geen minder ingrijpende alternatieven beschikbaar mogen zijn om hetzelfde doel te bereiken. Een

- bewijs van een recente negatieve testuitslag zou afhankelijk van de omstandigheden een minder ingrijpend alternatief kunnen zijn.
- Private partijen moeten potentiële schadelijke effecten van vaccinatiebewijzen minimaliseren;
 - Vaccinatiebewijzen mogen niet leiden tot ongerechtvaardigde uitsluiting en discriminatie;
 - Bij dit punt beargumenteert de GR dat zo lang nog niet iedereen in Nederland de kans heeft gehad zich te laten vaccineren vaccinatiebewijzen voor sommige groepen tot uitsluiting kunnen leiden. Dat geldt ook voor mensen die zich niet kunnen of willen laten vaccineren. De GR geeft ook aan dat om absolute uitsluiting te voorkomen, alternatieven van belang zijn, zoals een recente negatieve testuitslag of vervangende inspanningen.
 - De GR wijst er op dat de inzet van een vaccinatiebewijs in ieder geval niet strijdig mag zijn met het discriminatieverbod en de Algemene Wet Gelijke Behandeling. De GR beargumenteert ook dat indirecte discriminatie toegestaan kan zijn, als daarvoor een objectieve rechtvaardiging bestaat, zoals de bescherming van de volksgezondheid of het voldoen aan de zorgplicht.
 - Private partijen moeten zich houden aan de privacywetgeving.
 - Private partijen moeten hun beleid periodiek evalueren.
- Verder gaat de GR nog kort in op aanvullende overwegingen voor specifieke settings.
- Zo beargumenteert de GR dat werkgevers enkel een vaccinatiebewijs kunnen vragen wanneer een dergelijk bewijs meerwaarde biedt t.o.v. de geldende maatregelen. Ook beargumenteert de GR dat de inzet van vaccinatiebewijzen op het werk leidt tot indirect onderscheid. Dat kan gerechtvaardigd zijn, maar dan moet wel evident zijn dat vaccinatie effectief bijdraagt aan de bescherming van deze mensen en er geen minder ingrijpende maatregelen voorhanden zijn.
 - Over sociale gelegenheden (zoals horeca, evenementen) beargumenteert de GR dat de meeste sociale gelegenheden open kunnen wanneer de overheid daartoe besluit. Afschaling van de overheidsmaatregelen hangt samen met een gunstigere epidemiologische situatie. Private partijen zullen dus aannemelijk moeten maken dat de maatregel in die situatie daadwerkelijk bijdraagt aan de bescherming van bezoekers.

Internationale ontwikkelingen

- Op dit moment lopen er diverse discussies over de inzet van vaccinatiebewijzen in Europees verband (o.a. Europese Raad, Health Security Committee, eHealth-Netwerk, IPCR, Raad voor Toerisme) en in breder internationaal verband (WHO, International Civil Aviation Organization, (ICAO), International Air Transport Association (IATA)). Deze discussies zijn met name gericht op het in- en uitreizen van personen. De verwachting is dat er landen zullen zijn die op termijn naast testbewijzen een vaccinatiebewijs zullen eisen voor inreizen. Binnen de EU, WHO en ECDC is dit voornamelijk niet de lijn. Men vindt het – zolang er nog onduidelijkheden zijn ten aanzien van immuniteit, transmissie (besmettelijkheid) en beschikbaarheid van vaccins-eenvoudigweg nog te vroeg. Echter zijn er al een aantal landen, ook in de EU, die al voorstander zijn van de inzet van een vaccinatiebewijs (deze stand van zaken is beschreven in de meest recente voortgangsbrief, Kamerstuk 25 295, nr. 950)
- Wel wordt sinds eind vorig jaar actief op Europees niveau gewerkt aan de technische voorbereiding van vaccinatiebewijzen. Deze voorbereidende werkzaamheden hebben voornamelijk als doel een uniforme registratie van vaccinatie in de EU. Op de EU-top van donderdag 21 januari jl. is bevestigd dat deze voorbereidende werkzaamheden worden voortgezet met de focus op het gebruik van vaccinatiebewijzen voor medische doeleinden (zie verslag in Kamerstuk 21 501-20, nr 1643) In navolging daarop heeft het eHealth Netwerk waar ook het ministerie van VWS vanuit Nederland aan deelneemt op woensdag 27 januari jl. haar *Guideline on Proof of vaccination for medical purposes* aangenomen. Voornamelijk ziet deze Guideline alleen toe op het gebruik van vaccinatiebewijzen voor medische doeleinden, waarmee mensen, bijvoorbeeld als zij in het buitenland ziek worden, kunnen laten zien of en zo ja met welk vaccin zij zijn gevaccineerd. De Guideline houdt de optie open voor het gebruik van bewijzen voor andere doeleinden afhankelijk van de politieke besluitvorming hieromtrent

in de lidstaten. Op dit moment wordt binnen het netwerk gewerkt aan mogelijke technische oplossingen die de grensoverschrijdende uitwisseling van dergelijke bewijzen mogelijk maken. Daarnaast wordt sinds kort op Europees niveau ook de relatie gelegd tussen vaccinatiebewijzen en testbewijzen, mogelijke uitwisselbaarheidsopties en het gezamenlijk gebruik ervan. Het is van belang dat Nederland bij het opzetten van systemen zoveel mogelijk aansluit bij de internationale lijn en standaarden waar ook in Europees verband over wordt gesproken.

- Op 13 oktober 2020 hebben de lidstaten van de EU ingestemd met een aanbeveling van de Raad van de EU over een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie. Op grond van deze aanbeveling mogen er geen beperkingen worden opgelegd aan reizigers uit 'groene' landen (zoals een testbewijs of een vaccinatiebewijs). Aan reizigers uit landen die zijn aangemerkt als oranje en rood kunnen wel restricties worden opgelegd als ze voldoen aan de hiervoor genoemde criteria. Beperkingen mogen niet worden gebaseerd op nationaliteit, maar moeten zijn gebaseerd op de locatie waar mensen vandaan komen. De beperkingen moeten worden opgeheven zodra de epidemiologische situatie het toelaat. In de aanbeveling worden ook criteria genoemd voor het instellen van beperkingen en het geven van kleurcode aan een land. Aan mensen die reizen van en naar 'derde landen' (landen die geen lid van de EU en/of Schengenland zijn) mogen beperkingen worden opgelegd, zoals het kunnen tonen van een vaccinatiebewijs.
- De inzet van Nederland in internationaal verband is er tot dusver op gericht geweest dat is meegewerkt aan de voorbereidingen (o.m. uniforme data) voor vaccinatiebewijzen voor medische doeleinden en dat is geweest op het belang van een gezamenlijke aanpak. Verdere besluitvorming is nog uitgesteld (zoals in meer landen) in afwachting van het kabinetsstandpunt. Op basis van dit kabinetsstandpunt kan een duidelijke insteek of kader worden opgesteld.

Stand van de wetenschap over transmissie

- Vooral nog is het onduidelijk wanneer meer bekend is over de transmissie van COVID-19 na vaccinatie. Momenteel lopen de eerste onderzoeken hiernaar, maar deze kunnen enkel voorzichtige schattingen geven. Het is belangrijk om dit punt te betrekken, gegeven het feit dat er inmiddels verschillende mutaties bekend zijn, waarvan ook enkele in Nederland voorkomen en dat er verschillende vaccins zijn met mogelijk verschillende effecten op transmissie.
- Onlangs zijn eerste gegevens naar aanleiding van onderzoek over transmissie na vaccineren bekend geworden. Deze eerste inzichten kunnen we meenemen, maar gezien het feit dat deze studie nog niet peer-reviewed is en een meer afgebakende situatie representeert dan waar we in Nederland mee te maken hebben (in de studie wordt gesproken over 1 vaccin en 1 variatie van het virus; in de Nederlandse praktijk wordt gebruik gemaakt van verschillende vaccins en gaan verschillende varianten van het virus rond), kan op basis van deze studie nog geen beleid bepaald worden.
- Er wordt maandag 1 maart een GR-advies gevraagd over (o.a.) de effectiviteit van vaccins op transmissie van het COVID-19 virus, en om dit vraagstuk over transmissie ook in relatie tot internationale ontwikkelingen mee te nemen. In de loop van maart wordt een reactie van de GR verwacht. Daarnaast monitort het RIVM de meest recente (onderzoeks)ontwikkelingen op gebied van effectiviteit van COVID-19 vaccins op transmissie van het virus. Hiervan houdt het RIVM het ministerie van VWS op de hoogte. Ook weegt het RIVM de conclusies van het WHO mee, die daarnaast ook onderzoek doen naar transmissie van het virus na een vaccinatie. Het RIVM geeft aan dat het nog wel enkele maanden kan duren voordat we met zekerheid wat over vaccins kunnen zeggen.

Uitwerking

- Voor de ontwikkeling van een vaccinatiebewijs voor internationaal reisverkeer wordt verkend op welke manier gebruik kan worden gemaakt van een aantal technische/digitale initiatieven die al (nationaal of internationaal) bestaan of in ontwikkeling zijn (testapp,

MijnOverheid, Berichtenbox app, gele boekje). De mogelijkheden (papier en digitaal), de eisen die hieraan moeten worden gesteld en de voor- en nadelen van verschillende opties worden momenteel geanalyseerd. Hierover zijn we in gesprek met onder meer Logius/BZK, Rijksdienst voor Identiteitsgegevens, Testapp, RIVM.

- Er wordt schematisch uitgewerkt wat het proces is van de vaccinatie zelf, de registratie ervan tot dit een bruikbaar vaccinatiebewijs wordt voor reizen en voor (later) binnenlands gebruik (digitaal en op papier). Behalve voldoen aan internationale standaarden en geldende wetgeving zoals privacy (dataminimalisatie), vormen gebruikersgemak en de controleerbaarheid/fraudebestendigheid hierbij belangrijke criteria. Punt van uitwerking is ook vanuit welke bron de gegevens voor het vaccinatiebewijs geleverd worden. Vaccinaties worden geregistreerd aan de bron, d.w.z. bij de zorgverlener die de vaccinatie toedient (GGD'en, huisartsen, zorginstellingen). Deze gegevens worden na toestemming van de gevaccineerde door de zorgverlener doorgegeven aan het RIVM. De vraag rijst of en zo ja hoe gebruik gemaakt zou kunnen worden van het centraal vaccinatieregister van het RIVM (CIMS). Er moet worden gekeken naar bijvoorbeeld de juridische grondslag vraagstukken zoals het feit dat niet iedereen toestemming heeft gegeven, of zal willen geven, om zijn/haar vaccinatiegegevens hierin op te nemen, als gevolg waarvan niet van iedereen vaccinatiegegevens in CIMS zullen zijn opgenomen. Ook moet gekeken worden of en zo ja hoe de verschillende decentrale bronsystemen gebruikt kunnen worden.
- In de verdere uitwerking worden privacy/AVG vraagstukken en andere juridische aspecten meegenomen, alsmede uitvoeringsaspecten. Hierbij zullen (waar nodig) ook andere departementen betrokken worden.
- Ook speelt de vraag welke partij het bewijs uit gaat geven (waarbij het RIVM in een eerste verkenning lijkt af te vallen als de toegewezen partij), aan welke internationale standaarden zal moeten worden voldaan en vraagstukken over de noodzakelijke gegevensverwerking en hoe controle (ook aan de grens) plaatsvindt. Dit wordt momenteel verder verkend, zodat na het debat in de Kamer hierop snel besluitvorming kan plaatsvinden. Immers: gezien de internationale ontwikkelingen zal een vaccinatiebewijs vóór de zomer beschikbaar moeten zijn, zodat Nederlandse burgers geen reisbeperkingen hoeven te ondervinden. Hierbij wordt uitdrukkelijk de samenwerking met de EC gezocht.
- Vooruitlopend op latere inzet van vaccinatiebewijzen als alternatief voor verplicht testen (na bewezen effect op besmettelijkheid) is in het huidige conceptwetsvoorstel voor testbewijzen voorsnog voorgesteld een bepaling op te nemen, op basis waarvan bij ministeriële regeling bepaald kan worden dat de houder van bijvoorbeeld een vaccinatiebewijs dat aan zekere vereisten voldoet geen testbewijs hoeft te overleggen, maar kan volstaan met een ander document (zoals een vaccinatiebewijs), zodat dit dan na besluitvorming snel geregeld kan worden.

Planning

- 25 februari concept beleidsstandpunt bespreken in het DOC
- 1 maart: ACC
- 4 maart ACC
- 5 maart: MCC
- 8 maart. Kamerbrief
- Ondertussen verkennen technische oplossingen, meest kansrijke mogelijkheden in beeld brengen (aan de hand van scenario's)
- Verkenning juridische uitwerking (idem)
- In gesprek gaan met partijen uit het veld om input op te halen
- Na Kamerdebat uitkomsten z.s.m. omzetten in juridische en technische maatregelen
- Implementatie, al voorbereiden(en communicatie).